

bøjelig til at give det Udseende af. Jeg er endog tilbøjelig til at tro, at Lettelserne vil vende sig til at blive Byrder for en Del Kommuner. Man maa jo huske paa, at naar man f. Eks. skærer ned paa Statens Udgifter til Sygekasserne og derved fremtvinger en Forhøjelse af Sygekassekontingentet, tvinger man en Del af Sygekassemedlemmerne ud, fordi de ikke kan betale dette forhøjede Kontingent, og i Sygdomstilfælde vil da saadanne mindre bemidlede Familier falde det offentlige til Byrde, enten Hjelpekasserne eller Fattigvæsenet og maaske i særlig Grad Fattigvæsenet. Og naar Arbejdsløshedsloven kommer til at træde i Kraft, og man fratager en stor Del Mennesker den ekstraordinære Understøttelse, vil mange af dem uhjælpelig falde over paa Fattigvæsenet, derom er der ingen Tvivl. Men det, Hjelpekasserne faar fra Staten, formindskes jo procentvis i Forhold til, hvad deres Udgifter stiger; den store Hovedpart falder paa Kommunerne. Og Fattigvæsenets Udgifter falder jo udelukkende paa Kommunerne. Der er ingen Tvivl om, at Fattigvæsenets Udgifter vil stige meget betydeligt, naar disse Love er traadt i Kraft.

Altsaa, selv om Kommunerne Byrder gaar nedad paa enkelte Konti, vokser de paa andre, og jeg føler mig overbevist om, at for adskillige Kommuner Vedkommende vil Stigningen opveje den Besparelse, der kan blive Tale om.

Som jeg allerede har nævnt, gjorde Finansministeren ved Forelæggelsen af Loven af 1924 opmærksom paa, at denne Lov ikke maatte betragtes som en Lov, der skulde skaffe Kommunerne Dækning for Vejsliddet. Nu foreslaas det, at de ca. 6½ Mill. Kr., som man mener Loven vil indbringe, skal overføres til Kommunerne til Dækning af Vejsliddet. Den højtærede Finansminister gjorde, da han forleden forelagde Lovforslaget, opmærksom paa, at ved den almindelige Afgiftslov paa Automobile vilde man forøge de Penge, Kommunerne faar, med 5 Mill. Kr., idet man mente, at Loven, der var anslaaet til at give 17 Mill. Kr., vilde komme til at give 22 Mill. Kr.

Det er vist vanskeligt at sige, hvad den nye Automobilafgiftslov vil indbringe. Jeg ved, der er mange, ogsaa ret sagkyndige paa dette Omraade, som mener, at Loven vil give meget mere end 22 Mill. Kr. Men de Midler, der kommer ind ved denne Lov, fordeles jo saaledes, at København faar 5 pCt., Frederiksberg 1½ pCt. og samtlige Købstæder 8 pCt., tilsammen altsaa 14½ pCt. Købstæderne, København og Frede-

riksberg har altid været behandlet som Askepot ved denne Lov, det er Amterne og nu Sognekommunerne, der faar den store Del af Provenuet; de faar nemlig 85 ½ pCt. af de Millioner, denne Lov indbringer.

Det foreslaas nu af den højtærede Finansminister, at de 6½ Mill. Kr. som Omsætningsafgiften beregnes at ville indbringe, skal fordeles i det væsentlige paa samme Maade, det vil altsaa sige, at København, Frederiksberg og samtlige Købstadkommuner kun skal have de 14½ pCt., medens Amts- og Sognekommunerne skal have de 85½ pCt. Der er ved denne Lov kun taget Hensyn til de Byrder, Vejsliddet kan foraarsage for Kommunerne, der er ikke taget det allermindste Hensyn til de andre Byrder, der tynger Kommunerne saa overordentlig haardt.

Foruden Forsørgelsesvæsenets og Skolevæsenets Udgifter, der er blandt de Byrder, der tynger haardest paa Købstadkommunerne og en stor Mængde andre Kommuner, hvor der findes en stor Arbejderbefolkning, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det i Krigstiden og længe efter Krigstiden har været nødvendigt i en stor Mængde Kommuner at sætte store Arbejder i Gang for at skaffe Arbejde til de mange arbejdsløse, som Stat og Kommuner ellers vilde komme til at underholde paa anden Maade. Men derved har Kommunerne paadraget sig meget store Gældsbyrder, som de nu maa forrente og afdrage. Der hviler derigennem en meget tung Byrde paa Kommunerne. Det er ikke mindst Købstadkommuner, Stationsbyer og de Kommuner, hvor der er mange Arbejdere, som lider under denne Byrde, og som i den Anledning maa bære et forholdsvis haardt Skattetryk.

Naar den højtærede Finansminister, da han forelagde Lovforslaget, omtalte de trykkende Byrder, som den direkte Beskatning lægger paa Befolkningen, vil jeg ikke lægge Skjul paa, at det er min Opfattelse, at de Byrder, som den direkte Statsskat lægger paa den store Mængde af Landets Borgere, trykker ikke nær i Forhold til de Byrder, som den direkte kommunale Skat lægger paa dem.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne sige, at selv om vi kunde gaa med til Lovforslaget, er vi i høj Grad misfornøjede med den Maade, man foreslaar Fordelingen skal ske paa. Den er, synes jeg, saa uretfærdig og saa ensidig, som den vel kan være, idet der kun tages Hensyn til de Kommuner, som har store Vejudgifter, men ikke tages Hensyn til de andre Byrder, som hviler